

La utilitat del 9N

Emoció, orgull, alegria, il·lusió. Hi ha moltes paraules que servirien per definir la jornada del 9N. Es llegia a les cares dels ciutadans que feien cua per dipositar la seva papereta en una urna de cartró, i coincidien en aquest retrat els principals cronistes i líders d'opinió d'aquest país. Encara que alguns sectors continuïn sent cecs i sords, la votació "inútil" ?com titulava diumenge el diari *El País*? ha estat un èxit inqüestionable. I ho ha estat perquè totes i cadascuna de les persones que han estat implicades en el procés, justament, s'han sentit útils.

S'ha sentit útil l'àvia centenària encorvada que, acompanyada de la seva filla i d'un bastó, va dipositar el seu vot en una urna a l'institut Lluís de Peguera. S'ha sentit útil el meu amic Santi que s'ha passat tot el diumenge rere una taula d'una aula del Pius Font i Quer amb una alegria inimaginable en unes eleccions electorals convencionals. S'han sentit útils tots els voluntaris que han fet possible que la jornada d'ahir rutllés amb una precisió de rellotge suís. S'han sentit útils els ciutadans que han anat a votar pels seus familiars morts. S'han sentit útils els residents a l'estranger que han sacrificat vacances per arribar a Catalunya a temps de participar en la consulta.

Desconec què passarà el dia 10, 11, 12... Però el 9N ha estat un bany d'autoestima sense precedents. Mai havia percebut amb tanta intensitat i quantitat el poder del poble. Sí, el poder real de les persones que es lleven un diumenge al matí convençuts que poden canviar el món.

Mai havia palpat tant de prop el significat de la paraula *llibertat*.